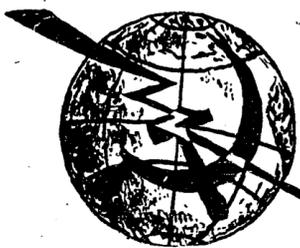

Βλαχάκης

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Γίνεται καθαρό πώς ο εθνικός αγώνας κ' απ' τις συνθήκες του καπιταλισμού που αυξάνει, είναι ένας αγώνας της άστικής τάξης αυτής καθ' εαυτής. Κάποτε η άστική τάξη επιτυγχάνει να παρασύρει το προλεταριάτο στο εθνικό κίνημα και τότε το εθνικό κίνημα εξωτερικά παίρνει πανεθνικό χαρακτήρα. Αυτό όμως είναι πάντα ένα κίνημα της άστικής τάξης και που συμφέρει κ' αρμόζει στην άστική τάξη.
ΣΤΑΛΙΝ
(Απ' το «Εθνικό Ζήτημα»)

Διευθύνεται από
ΣΥΝΤΑΧΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Υπεύθυνος
ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΔΗΣ

Γράμματα — Αποστολές
ΔΕΥΚΩΣΙΑ — ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ 1

1η Χρονιά — 19ον Φύλλο
ΔΕΥΚΩΣΙΑ — ΚΥΠΡΟΥ

Συνδρομές Έσωτερικού
ΧΡΟΝΙΑΤ. 10/- ΕΞΩΜΗΝΗ 5/-

Κυκλοφορεί κάθε Δευτέρα
ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ

ΑΣ ΠΑΨΟΥΝ ΝΑ ΤΡΕΦΟΥΝ ΤΟ ΛΑΟ ΜΕ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ!

Είναι αρχή ακλόνητη, αδιάσπαστη θεμελιωμένη άπάνω σε ιστορική πείρα, πώς η έλευθερία ενός σκλαβωμένου λαού δεν άποχτάται ούτε με παζάρωμα με τον κατακτητή ούτε με ζητιανωσύνη, αλλά διεκδικείται τίμια και παλλικαρσία με άγώνες θαρραλέους, μαχητικούς, επαναστατικούς.—Αυτή είναι η ιστορική άλήθεια θασισμένη άπάνω σε ιστορικά συμπεράσματα και εκείνοι που νομίζουν πώς μπορεί η Κύπρος να έλευθερωθεί με παζάρωμα μέσα στο πλαίσιο της «Έλληνο-Βρετανικής Φιλίας», ή οι Σταλινικοί που φαντάζονται πώς ο Έγγλέζικος Ιμπεριαλισμός θα άποχωρήσει μπροστά σε ένα ψήφισμα ή μία έθνική αντιπροσωπεία, πλανώνται πλάνη οίχτη.—Τά γεγονότα ίσαμε τώρα άρκετά διέψευσαν τις έλπίδες τους κ' άς πούσουν πιά να τρέφουν το λαό με αυταπάτες.— Η έλευθερία δεν παζαρεύεται ούτε ζητιανεύεται, αλλά διεκδικείται. Τώρα ήλθεν η θηλειά στον κόμπο. Ο Έγγλέζικος Ιμπεριαλισμός άπέριψε και την τελευταία στοιχειώδη άπάτηση των Κυπρίων για αυτοκυβέρνηση, όπως το πρόβλεψαμε σε σειράν άρθρων μας, άποδεικνύοντας ότι χωρίς κινητοποίηση, και πείση απ' τα κάτω οδδέποτε ο Κατακτητής δίνει έλευθερία. Ο ήλιος της πραγματικότητας διέλυσε και το τελευταίο σύννεφο της αυταπάτης, και ο λαός βλέπει καθαρά πιά το δρόμο που πρέπει να ακολουθήσει. Θα έχουν το σθένος όμως οι φερόμενοι ως άρχηγοί του να τεθούν επί κεφαλής ενός άγώνα ή θα έγκυκαλείψουν το λαό και σ' αυτήν την κρίσιμη καμπή της ιστορίας του; Ίδου το έρώτημα που χρειάζεται μία άπάντηση. Απ' τη πλευρά της άστικής τάξης όχι μονάχα δεν περιμένουμε κανένα άπολύτως άγώνα, αλλά αντίθετα περιμένουμε αντίδραση, προδοσία και άνοιχτή συνεργασία με τον κατακτητή.

Το Κυπριακό Προλεταριάτο της πόλης και της υπαίθρου, οί φτωχομεσαίοι, και όλοι εκείνοι που σήμερα σηκώνουν άπάνω στους ώμους τους τα δυσβάσταχτα οικονομικά θάρη της άποικιακής έκμετάλλευσης και καταπίεσης, άνυπομονούν να κατέβουν σε άγώνα μαχητικό για την άποτίναξη του άποικιακού ζυγού. Ένα ήφαιστειο άγανάχτησης κοχλάζει στα σπείρα του προλεταριάτου κ' άλόγισμο όταν ξεσπάσει. Ούτε η αντίδραση και η προδοσία της άστικής τάξης, ούτε η κατευναστική επέμβαση της Σταλινικής ήγεσίας θα μπορέσει να άναχαιτήσει το χειμαρρο της λάθας του. Προλετάρια της πόλης και του κάμπου, όργανώστε τον άγώνα για το ξεσκάδωμα του Κυπριακού λαού!

Συσπειρωθήτε κάτω απ' τη σημαία του Διεθνιστικού Κομμουνιστικού Κόμματος και τραβάτε μπροστά!

ΤΡΑΒΑΤΕ ΜΠΡΟΣΤΑ, για τη πραγματοποίηση του Ζωντανού και συνεχούς συνήματος της έφημερίδας μας, και του κόμματός μας, για Συνταχτική Συνέλευση, και όχι Διασκεπτική, μέσω άπομνημάτων και μικροάστικων Πρεσβειών.

ΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ ΦΑΚΟ

ΓΙΑ ΣΕ ΣΥΝΤΡΟΦΕ ΤΕΡΒΑ

Σά μαρξιστή σε ρωτάμε για μριστή φορά. Ένας μαρξιστής επαναστάτης δεν κινητοποιεί πρώτα το λαό του (έξασκώντας πείση απ' τα κάτω, άπάνω στη ντόπια κυβέρνηση) και κατόπι να πάει να κουβεντιάσει με τον καπιταλιστή κυρίαρχο, στο κέντρο του; Δεν το θεωρεί τουλάχιστο σπατάλη χρόνου, κόπου, και χρημάτων (λαϊκού μάλιστα χρήματος) το υπερπόντιο αυτό ταξείδι, όταν η έβδομη ημερήσια πείρα της σκλαβιάς του τόπου του, απ' τον παμπόνηρο Ιμπεριαλιστή, κ' η δεκάχρονη το λιγότερο κομματική και προσωπική του πείρα τουμάθε απέξω κ' άνακατωτά τι πάει να πεί άστικο-καπιταλιστική διεκδοτικότητα; (=Τράβηγμα του σχοινιού).

ΑΠΛΟΥΣΙΑΤΑ

Όπως πάντα, το θεωρούμε περιτό (σπατάλη χρόνου και χώρου) να πούμε πώς δεν μάς ξάφνιασε έμάς καθόλου η πρόσθετη φορολογία πάνω σε δυο άκόμια θεμελιώδη είδη πρώτης ανάγκης, τα τυγάρα και τα οινόπνευματάδη; Αυτή είναι η ταχτική του καπιταλισμού — χρόνια τώρα άν όχι αιώνες — να «παραχωρεί» (ύστερα από αίματηρούς άγώνες και θυσίες) με το σταγονόμετρο, και να τα παίρνει, από την άλλη μεριά, πίσω με το θαρέλι. Στη δικιά μας περίπτωση των Κυβερνητικών έργων γ, π. έβωσε δυο-τρία γρόσια κατ' ούσαν στην φωτοζωοδία εργατικά και τώρα τα άρπάζει ξανά και πάλι

με τόκους και επίτοκια. Μά γιατί παραπονιάσατε;... Αυτή δεν είναι η δουλειά της. Ας το δοθε μονάχα οι Σταλινικοί που κόντεψαν από το μινωικό να διαλαλήσουνε καί... νίκη τους» όταν «παραχωρήσει το πεντάγροσο (!) και δεκάγροσο (!) ή «Σεβαστή Κυβέρνησις» στους «έυσεβάτους άποφαινομένους» Κι' απ' την άλλη ποιά είναι παρακάτω η δικαιολογία για την καθέλιγο και λιγάκι νέαν φορολογικήν άφαιμάση του κοσμάκη;... Η κλασική; Η «ισσοκέλιος του κρατικού ποσούπολογισμού»... Μά έξοχάτατοι κύριοι, για να «ισσοκελίστε» το προύπολογοισμο δεν είναι καθόλου άναγκη να πετάνετε κάθε άρα και στιγμή, με το έτοι έθλω, όγκόλιθο πάνω σε όγκόλιθο μέσα στο παραγεμισμένο κιάλασ σακκι του κοσμάκη. Μπορείτε, άπλούστατα, να το πετύχετε πέρα ώσπέρα. Ξαλαφρώνοντας την καταπληγισμένη οράχη του δουλευτή απ' τις άμετρητες θβέλλες-νυχτερίδες της φάουσας γραφειοκρατίας σας, νεόπιας και δικής σας.

ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΟΙ ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ! ΜΗ ΦΥΓΕΤΕ ΑΠ' ΤΟ ΜΕΤΑΛΛΕΙΟ ΣΑΣ. ΕΚΕΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΑΣ! ΕΚΕΙ ΘΑ ΔΩΣΕΤΕ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΜΑΧΗ ΣΑΣ!

Υπεύθυνος: Γ. Χειμαρίδης
Τύποις: Χρ. Σταυρινίδη & Υίών

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟΥ

ΠΑΡΙΣΙ.— Το άπέραντο άπεργιακό Κύμα που ξεσπάσε στη Γαλλία και θάσταξε σχεδόν ένα μήνα, τερματίστηκε στις 10 του Δεκέβρη, ύστερα από μία γενική διαταγή από μέρους της Σταλινικής Ήγεσίας, της Γενικής Συνομοσπονδίας της Έργασίας, για το σταμάτημα της άπεργίας, έπιστροφή στη δουλειά και άποδοχή των όρων της Κυβέρνησης. Το άνακοινωθέν της Σταλινικής Συνομοσπονδίας περιελάμβανε μία σκοτεινή και άσαφή ύπόσχεση «για το ύψωμο του κατώτερου όριου μεροκαμάτων», σύμφωνα με τον αυξημένο τιμάρημο, την άποκοπή μεροκαμάτων για όσες μέρες κράτησε η άπεργία, μία «γενική» άναθεώρηση των μεροκαμάτων, και την στή των μεροκαμάτων, και την ύποχρέωση να μη ληφθούν άντέποινα ενάντια στους άπεργούς, έχτος εναντίον εκείνων που θρέθηκαν ένοχοι σαμποτάζ, ή παραβάσεων του νόμου περί «περιορισμού της έλευθερίας της έργασίας» (Σ. Τ.Σ. Η τελευταία παράγραφος ένοεί να τιμωρηθούν όλοι εκείνοι που για τον ένα λόγο ή για τον άλλο, παρεμπόδιαν τους άπεργοσπάστες, και δεν τους άφισαν να πιάσουν δουλειά). Μία μέρα πριν του τερματισμού της άπεργίας η Σταλινική Ήγεσία της συνομοσπονδίας διεκήρυξε, πώς κανείς έργατής δεν θα έπρεπε να πιάσει δουλειά, άν δεν άκυρωνώταν ο νέος καταπιεστικός νόμος, άν δεν άμνηστεύονταν όλοι οί συλληφθέντες άπεργοί, άν δεν παραχωρείτο ένα κατώτερο όριο μεροκαμάτων, από 10.800 φράγκα τον μήνα, και μία άμηση καταβολή έπίδοματος από 2.500 φράγκα, με την ύποχρέωση της Κυβέρνησης, να άναθεωρεί τα μεροκάματα κάθε τρείς μήνες, και να τα προσαρμόζει με το τιμάρημο. Όπως θα παρατηρήσει κανείς από τα αίτήματα που υπέβαλε η Συνομοσπονδία της Γαλλίας, ίσαμε τα ψήφουλα που παρεχώρησε η Κυβέρνηση, ύπάνγει τεράστια διαφορά. Η ύποχώρηση της Συνομοσπονδίας όφείλεται στην καιροσκοπική και προδοτική πολιτική της Σταλινικής Ήγεσίας.

Το Τροσκιστικό Κόμμα της Γαλλίας, με τους μαχητικούς του άγώνες κέρδισε πολλά μέλη στη διάρκεια της άπεργίας. Το Καθαρό επαναστατικό του πρόγραμμα, και η μαχητικότητα των μελών του, κέρδισε πολλούς νεοσύλечτους, απ' τις άπεργιακές έπιτροπές. Το Τροσκιστικό Κόμμα έξεχώρησε απ' τους Ρεφορμιστές άπεργοσπάστες Σταλινικούς, ριχνοντας δικά του επαναστατικά συνθήματα, και το όργανό του η «Βοιτέ» διεξήγαγε μία άγρια έπίθεση ενάντια στη σταλινική πολιτική του «συμβιβασμού και των ύποχωρήσεων», που έφρόναρε το μαχητικό μένος των άπεργών.

ΙΤΑΛΙΑ

ΡΩΜΗ.— Η Γενική άπεργία, άφου θάσταξε 48 ώρες λύθηκε, το περασμένο Σάββατο το πρωί. Ήταν η πρώτη άπερ-

για στην Ιταλική πρωτεύουσα, από 26 χρόνια και έδω. Κηρύχτηκε με το σκοπό να έξαναγκασθεί η Κυβέρνηση να παραχωρήσει 10 δισεκατομύρια λιρέττα, για την έχτέλεση δημοσίων έργων, έτσι που να δοθεί δουλειά στις δεκάδες χιλιάδες άνέργων στην περιοχή της Ρώμης. Οί Συντεχνίες έπίσης ζήτησαν Χριστουγενιάτικο έπίδομα, για τους άπεργούς. Η Κυβέρνηση με την έλπίδα να άποφύγει το ξεσπάσμα της άπεργίας, άνέβαλε τις διαπραγματεύσεις έως την τελευταία στιγμή, με ύποσχέσεις για την έχτέλεση δημοσίων άνακουφιστικών έργων. Την Δευτέρα ημέρα της άπεργίας παρουσιάστησαν σημεία έκφυλισμού της άπεργίας και αυτό όφειλόταν στην σταλινική ήγεσία του Κινήματος, που άπέφευγε έπιμελώς να θάλει μπροστά στις μάζες, τους άντικειμενικούς σκοπούς του άγώνα και έτσι να διεγείρει τον ένθουσιασμό και να τονώσει το ήθικό των δυσαρεστημένων μαζών. Στις 12 του Δεκέβρη ο Σταλινικός Γενικός Γραμματέας της Συνομοσπονδίας, Ντέ Βιττόριο, τελείως ξαφνικά κάλεσε τους έργατές να έπιστρέψουν στη δουλειά με τη δήλωση, πώς μία μεγάλη νίκη κερδήθηκε. Στη πραγματικότητα καμιά νίκη δεν κερδήθηκε παρά δόθηκαν μονάχα μερικές άσαφείς και σκοτεινές ύποσχέσεις από την Κυβέρνηση Ντέ Κασπέρι, για την έφαρμογή κάποιου παλιού προγράμματος Δημοσίων έργων. Ο Ρόλος των σταλινικών σ' αυτή την άπεργία, υπήρξε όπως πάντα προδοτικός γιατί συνέτηνε στον έκφυλισμό της άπεργίας, και στην ήττοπάθεια της μάζας.

ΒΕΛΓΙΟ

ΣΑΡΛΟΥΑ.— Στις 22-23 του Δεκέβρη, οί Βέλγοι Τροσκιστές, όργανωσαν το πέμπτο έθνικό Συνέδριο που έλαβαν μέρος 30 αντιπρόσωποι, ένας αντιπρόσωπος της Διεθνούς γραμματείας, και άλλοι αντιπρόσωποι, ο ένας του Δανικού, και άλλοι του Γαλλικού Τμήματος της 4ης Διεθνούς. Θέματα συζήτησης ήσαν, το πολιτικό, και το όργανωτικό πρόβλημα από το 4ου συνεδρίου και έδωθε. Το Συνέδριο έσημείωσε τη σπουδαία πολιτική πρόοδο, που έπραγματοποίησε τον περασμένο χρόνο, καθώς και το ένεργό επέμβαση του Κόμματος, σε όλα τα άπεργιακά κινήματα, που ξεσπάσαν μαζύ τον Νιόβρη του 946, και του Ιουλίου 947. Στο Συνέδριο αυτό κατεστρώθη σχέδιο δουλειάς για τον έρχόμενο χρόνο.

ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΩΝ

«Φίλοι των εργατών, ανθρωπιστές, «Υστερα από την άπεργία των μεταλλωρύγων η Κυπρ. μεταλλευτική έταιρεία από έκδικσην έκοψε το γάλα σε 200 άσθενικά και φτωχά παιδιά ήλικίας κάτω των 6 χρονών. Η άπεργιακή έπιτροπή ζη-

ΣΤΑΛΙΝΙΚΗ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ

ΜΟΣΧΑ.—Μόλις στις 20 του Δεκέβρη, το Ραδιόφωνο της Μόσχας άποφάσισε, έπιτέλους να έκπέμψει το λόγο του Μαλένκοφ, μέλους του Πολιτικού Γραφείου του Ρωσικού Σταλινικού Κόμματος, που έκφωνήθηκε στο Βυαλιστόκ της Πολωνίας τον περασμένο Σεπτέμβρη άκριβώς την ημέρα που ίδρυόταν η «Κομμούνισμος». Ο Μαλένκοφ λοιπόν έκανε την άκόλουθη ενδιάφεροση δήλωση: «Υπάρχουν δυο συστήματα στον κόσμο σήμερα, το καπιταλιστικό και το σοσιαλιστικό. Η ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΣΥΝΥΠΑΡΞΗ ΚΑΙ ΣΥΜΒΙΩΣΗ ΤΩΝ ΔΥΟ ΑΥΤΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΥΝΑΤΗ ΑΡΚΕΙ ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ ΝΑ ΚΑΝΟΝΙΖΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΠΟΥ ΝΑ ΤΥΓΧΑΝΟΥΝ ΣΕΒΑΣΜΟΥ ΑΠΟ ΜΕΡΟΥΣ ΤΩΝ ΜΕΡΩΝ ΠΟΥ ΤΑ ΥΠΟΓΡΑΦΟΥΝ!!!

Σ.Σ. Η πιο πάνω δήλωση άποτελεί τελεία έγκατάλειψη των Μαρξιστικών — Λενινιστικών θεωριών περί επανάστασης, άναρχοσύνης του Καπιταλισμού, Δικτατορίας του Προλεταριάτου κ.τ.λ. . . . ΝΑ! με άόλημη προδοσία σε βάρος του Διεθνούς Προλεταριάτου και του Διεθνούς επαναστατικού κινήματος.

ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΜΕ ΤΙΣ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ

«Ανκαι υπάρχουν άκόμα 6 μήνες και ένας χρόνος για να τελέψει το συμβόλαιο των ένοικιαστών των Πολυκατοικιών της Ομορφίας, έντούτοις σοβαρή άγώνα κατέχει τους φτωχούς ανθρώπους του λαού για το τι θ' απογίνουν μετά τον τερματισμό του συμβολαίου: Δηλαδή χειροπιαστά άναρωτιούνται: Θ' άφισει η Κυβέρνηση τους ιδιοκτήτες των πολυκατοικιών ν' αζήσουνε μαυραγορίτικα τα ένοίκια, ή θα κηρύξει και σ' αυτούς ένοικιοστάσιο, άφίνοντας το ίδιο ένοίκιο, που δεν πρέπει να το άγνοεί κανένας υπεύθυνος— και δε μπορεί να το άγνοεί— με ποιές και πόσες στενοχώριες και στερήσεις το πληρώνουν οί μεροκαματιάρηδες βιοπαλαιστές;

Έλπίζουμε πώς και σ' αυτή τη περίπτωση δε θα κάνουνε πώς άκούουν οί «Ανώτεροι» (ήμέτεροι» και ένοι) και θα καταδεχθούνε με μās δώσουμε μία σύντομη και χειροπιαστή άπάντηση.

Όπωςάδηποτε ο «ΕΡΓΑΤΗΣ» κ' ο κύκλος του κ' οί συμπαθούντες του, μη παρεκκλίνοντας κ' απ' τη φορά— όπως πάντα— από τη μαχητική γραμμή του, διαδηλώνει ότι μονάχα με τη δική τους μαχητική κινητοποίηση θα πετύχουνε οί προλετάρια των Πολυκατοικιών στο δύσκολο αυτό έγώνα τους. Και πρέπει να κινητοποιηθούνε προτού είναι άργά.

τά τη βοήθειά σας για να μη στερηθούν τα παιδιά, το γάλα τους, 150 κουτιά γάλα τη θδομάδα είναι άρκετά για τα παιδιά των μεταλλωρύγων. Στείλτε άμέσως τη συνεισφορά σας σε γάλα, μέσω της ΠΕΟ ή της Κ.Ε. των Τουρκικών Συντεχνιών Κύπρου.

ΛΕΩΝ ΤΡΟΣΚΥ 1879-1940

ΤΡΟΤΣΚΙΣΜΟΣ - ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟΣ

(Το άρθρο αυτό πρέπει να διαβαστεί από όλους τους εργάτες, διανοούμενους και γενικά από όλους τους προοδευτικούς ανθρώπους. Δε πρέπει να μένει εργάτης που να μη το διαβάσει.)

Του συντρόφου Γ. ΟΝΗΣΙΑΛΟΥ

Η ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ

Η πτώση του μεταπολεμικού επαναστατικού κινήματος στην Ευρώπη και ειδικά οι ήττες που έπαθε το Γερμανικό Προλεταριάτο, είχαν μια θετική επίδραση επάνω στην εξέλιξη της πολιτικής μέσα στη Σοβιετική Ένωση. Ο συντηρητισμός των αγροτών, μια σοβαρή δύναμη μέσα στην κοινωνική σύνθεση της Ρωσίας, άρχισε να επηρεάζει τις μάζες γενικά. Με τη καταστροφή των δυνάμεων του Προλεταριάτου στο επαναστατικό κίνημα και αργότερα στον εμφύλιο πόλεμο, η αντίσταση της επανάστασης αδυνατίει μπροστά στην πίεση των πλουσίων χωρικών και μικροαστών που εδημιούργησε ή εισαγωγή της αγοράς, και τότε τα στοιχεία αυτά ή μάλλον τα συμφέροντα των στρωμάτων που αυτά τα στοιχεία εκπροσωπούσαν, βρήκαν την έκφρασή τους στην ανάπτυξη μιας δεξιάς πτέρυγας στο Μπολσεβικικό Κόμμα. "Υστερα από" το θάνατο του Λένιν το 1924, η κατάσταση άρχισε να χειροτερεύει. Πρώτα παρουσιάστηκε η έκστρατεία ενάντια στον «Τροτσκισμό» από το τριό Στάλιν - Ζηνόβιεφ - Καμένεφ, και έπειτα η δλέθρια ιδέα Στάλιν - Μπουχάριν περί «Σοσιαλισμού σε μία μόνη χώρα. Έναντι στην ιδέα αυτή αντιμετώπιζε ο Τρότσκι με την Μαρξιστική-Λενινιστική θεωρία της Διαρκούς επανάστασης.

Η αντίμαρξιστική σταλινική ιδέα περί Σοσιαλισμού σε μία μόνη χώρα εσήμαινε ένα απότομο σχίσμα από το Λενινισμό, και κατ' ουσία μία παρέκκλιση από την πολιτική του Μπολσεβικισμού. Η Σταλινική φατρία έπαψε πια να θεωρεί την ύπαρξη της Σοβιετικής Ρωσίας συνυφασμένη με την Παγκόσμια Προλεταριακή επανάσταση. Ο Σταλινισμός με τη στενόμελη αντίληψη του διανοητή σ' ετήν έννοια της Ρωσικής Επανάστασης και τη μετέπειτα από αυτόνομο κομμάτι και πρόδρομο της Παγκόσμιας Επανάστασης σε μία αδιάρρηκτη οντότητα.

Η Κομιντέρν, που ιδρύθηκε και αναπύχθηκε από το Λένιν για να γίνει όργανο για την επέκταση της επανάστασης, κατάντησε ένα εξάρτημα του Υπουργείου των Εξωτερικών του Κρεμλίνου. Κάτω από τη Σταλινική ηγεσία η Κομιντέρν παρεπλήνθησε, και πρόδωσε όλους τους αγώνες των εργατών στην κάθε χώρα. Στη διάρκεια του πολέμου έγινε όργανο σωβινιστικής προπαγάνδας υπέρ του Ιμπεριαλιστικού πολέμου και αφού διέπραξε κάθε είδους προδοσία ενάντια στο Διεθνές Προλεταριάτο, αποφάσισε να αυτοδιαλυθεί κάτω από το βάρος των διαμαρτυριών της. Τα κόμματα της άμαρτωλής αυτοδιαλυθεί-

σης Διεθνούς εξακολουθούν να προδίδουν τα επαναστατικά κινήματα των διαφόρων χωρών, διοχετεύοντας τους αγώνες των εργατών στον αδιέξοδο δρόμο του άστικου ρεφορμισμού. Το άποκορύφωμα της χρεωκοπίας, της Σταλινικής θεωρίας περί «Σοσιαλισμού σε μία μόνη χώρα», είναι η αντίληψη των Σταλινικών περί «ειρηνικής» συμβίωσης Σοσιαλισμού και Καπιταλισμού» και η εγκατάλειψη της Σοσιαλιστικής Επανάστασης.

Ο ΕΘΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΛΕΝΙΝΙΣΜΟ

Ο Τρότσκι ήταν ο πρώτος που προειδοποίησε το διεθνές προλεταριάτο για τους κινδύνους που έκλιναν μέσα τους οι ιδέες του Στάλιν. Και στον αγώνα του αυτό, για να διατηρήσει ανέπαφες και άγνεις τις αρχές του Μάρξ και Λένιν ενάντια στις προσπάθειες του Στάλιν και των όπαδών του να διαστρεβλώσουν την έννοια της επανάστασης και της ιστορικής αλήθειας ο Τρότσκι ίσως να έκανε την πιο μεγάλη συνεισφορά του στον αγώνα για τον Κομμουνισμό. Η πάλη ανάμεσα στον Τροτσκισμό και το Σταλινισμό μπορεί τώρα να καθορισθεί ξεκάθαρα σαν αγώνας ανάμεσα στο Διεθνισμό και τον εθνικισμό.

Στο στάδιο της ίδρυσής της, η αριστερή αντιπολίτευση, κάτω από την ηγεσία του Τρότσκι, αντιμετώπισε ένα διπλό αγώνα. Πρώτα να μετατρέψει την οικονομία του νεαρού Σοβιετικού κράτους σε μία συγκεντρωμένη και σχεδιασμένη οικονομία και δεύτερο να μεταφέρει τις γενικές αντιλήψεις της περί της παγκόσμιας πολιτικής εξέλιξης και των καθόντων των διαφόρων κομμάτων, μέσα στην Κομμουνιστική Διεθνή. Τα πενήταχρονά οχέδια που στο τέλος παρουσιάστηκαν και έπαιξαν ένα τόσο σπουδαίο ρόλο στην ανάπτυξη της Σοβιετικής οικονομίας ήταν το αποτέλεσμα ενός τετράχρονου αγώνα από μέρος της Τροτσκιστικής Αντιπολίτευσης για την υιοθέτηση των τέτοιων σχεδίων. Οι Σταλινικοί αφού κατεπολέμησαν τα σχέδια που επί τέσσερα δόκλιηρα χρόνια ο Τρότσκι προσπαθούσε να εισαγάγει, στο τέλος αναγκάστηκαν να υιοθετήσουν το Πεντάχρονο Τροτσκιστικό Σχέδιο του 1928 με παραλλαγμένη μορφή και κλεμμένο περιεχόμενο. Στη διεθνή παλαίστρα η Αριστερή Αντιπολίτευση παρά το χείμαρρο της σοκοφαντίας και της δυσφήμισης ενάντια σ' αυτή, παρά τις αποβολές από τα κομμουνιστικά κόμματα, τις εξορίες και τις δολοφονίες, εξακολούθησε να αγωνίζεται σαν κομμάτι της Κομιντέρν. Σ' αυτή τη περίοδο από πολλά από κάθε άλλη φορά, ο Τρότσκι απέκλυσε το

μεγαλείο και τη δύναμη της προσωπικότητάς του, και απέδειξε την τέλεια αντικειμενικότητά του με την απόρριψη όλων των υποκειμενικών ιδεών και μεθόδων. Η Αριστερή Αντιπολίτευση αγωνίστηκε να εφαρμόσει τη θεωρία της ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ και να διορθώσει τα χοντρά λάθη που διέπραξε το Κομμουνιστικό Κόμμα της Κίνας κάτω από τη Σταλινική ηγεσία, που μπαίνοντας επί κεφαλής των αγώνων 1925-1927, οδήγησε το προλεταριάτο σε αίματηρές ήττες και στη σφαγή χιλιάδων συντρόφων από το χασάπη Τσιάγκ-Κάι-Σέκ που ο Στάλιν έκανε «επίτιμο» μέλος της Κομιντέρν. Κατά παρόμοιο τρόπο ο Τρότσκι και οι όπαδοί του επέδιωξαν να μεταβάλλουν την πολιτική της συνεργασίας με τους προδοτικές γραφειοκράτες των Βρετανικών Συντεχνιών που επρόδωσαν τη Γενική Απεργία του 1926. Άλλα μία από τις μεγαλύτερες πολιτικές επεμβάσεις του Τρότσκι στο διεθνές κίνημα ήταν, μετά της έξορσας του αγώνα ενάντια στην άνοδο του Χίτλερ στην εξουσία. Τα άρθρα του Τρότσκι σχετικά με τα γεγονότα της Γερμανίας, η ανάληψη του Φασισμού, η ύπεροχη συνηγορία του υπέρ του άμεσου σχηματισμού ενιαίου Μετώπου, είναι μεταξύ των πιο μεγάλων συνεισφορών στη Μαρξιστική-Λενινική πολιτική.

Η Γερμανική ήττα του 1933, η παράδοση της εξουσίας στον Χίτλερ και τους δημίους του, χωρίς την παραμικρή αντίσταση, από μέρος των εργατικών κομμάτων, έδωσε μία θαυμασία ευκαιρία στην πρωτοπορεία της εργατικής τάξης να δει με τα δικά της μάτια, πώς η Κομιντέρν έπαψε πια να είναι όργανο επαναστατικής πάλης. Ήταν τότες και μονάχα τότες που ο Τρότσκι ξεστρεψε το πόνι προς το δρόμο της ίδρυσης μιας νέας Διεθνούς. (συνεχίζεται)

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟΣΚΑΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΕΡΟΥ ΤΥΠΟΥ ΣΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ.— Αντιπρόσωποι όλων των εργατικών εφημερίδων της Αμερικικής επέδωκαν έντονη διαμαρτυρία στον "Ελληνα Προσβευτή" ενάντια στον περιορισμό της έλευθρίας του Τύπου. Απαιτήσανε πλήρεια άποκατάσταση του δικαίωματος της έλευθρης έκφρασης όλων των εργατικών εφημερίδων ανεξάρτητα από πολιτικές πεποιθήσεις. Η διαμαρτυρία επίσης υπογράφηκε από το Ρότζερ Μπάλουιν, Διευθυντή της Αμερικανικής "Ενώσης Άστικων Έλευθεριών, τον Όζουωλτ Ι κάρζον, εξέχοντα φιλελεύθερο δημοσιογράφο, το Φάρρελ Ντόπς, Διευθυντή της εφημερίδας «Μίλιταντ», όργάνου των Τροτσκιστών, Φ. Φράνκ, Διευθυντή του Περιοδικού της Τετάρτης Διεθνούς, και άλλων εργατικών ήγετων.

Παρομοία διαμαρτυρία εστάλη στον "Ελληνα Προσβευτή" και από το Χάρρυ Φέσμαν, Έθνικό Γραμματέα του Σοσιαλιστικού Κόμματος της Αμερικής. Ανάμεσα στις αριστερές εφημερίδες που απαγορευτήκανε είναι κ' η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ όργανο των Ελλήνων Τροτσκιστών.

ΛΕΝΙΝ 1870-1924

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΜΑΣ ΚΑΘΗΚΟ

Μολονότι η μαρξιστική άποψη είναι πλείρα αντίθετη με την άστική-Καρλαύλική άποψη που διακηρύττει πως η εξέλιξη, ή Ιστορία, ο Πολιτισμός γενικά είναι πέρα ως πέρα έργο των προσωπικοτήτων (των «Ηρώων»—όπως τους αποκαλεί) εντούτοις σχετικά με τους πρωταγωνιστές—θεμελιωτές του Μαρξισμού (Μάρξ, Ένγκελς, Λένιν Τρότσκι κλπ.) δεν μπορούμε ν' αρνηθούμε ορθά—κοφτά κάποια βαρύτητα στη δεύτερη θεωρία:

Δεν ίσχυρίζομαστε, δηλ., πως αν δεν γενιόντανε οι πιο πάνω αζικοί μας ήγέτες, και συγκεκριμένα ο Λένιν κ' ο Τρότσκι, πώς δεν θα γινόταν ή κοσμογονία που έγινε στην άπεραντη χώρα του Βόλγα—μισοθάβρη ως τότες—(το 1)6 της Γης) και ίσως να επιβραδύνονταν αν όχι καμιά πενήντα χρόνια μά δυο τουλάχιστο δεκάδες, κ' ίσως και νάταν και πολύ άλοώτικη.

Κι' αυτό άποδείχτηκε τόσο καταστρεφτικά, τόσο τραγικά μετά το θάνατό τους (Λένιν και Τρότσκι) από την πρώτη κ' όλας χρονιά της Σταλινικής ύπουλης επικράτησης και πορείας, ίσαμε σήμερα, που παρολίγο να σωριάσει σε θρύφαλο όλο το αίματομελεμένο οικόδομημα του Κομμουνισμού στην πρώτη πατρίδα των Έργατών και Αγροτών και που κρατάει σε διαρκή αγωνία κάθε μαρξιστή και προοδευτικό άνθρωπο, μήπως ή συνέχεια της έχει σαν άναπόφευχτο επακόλουθο τα καταθροφάρωμα του προλεταριάτου και στην Ε.Σ.Σ.Δ. και παγκόσμια, κ' έτσι επαληθεύσουν τα προειδοποιητικά προφητικά λόγια του Μεγάλου Δασκάλου και Μαχητή: «Προσέχετε από αυτό τον Άσιατή μάγιστρο. Κάτι κακό θα μαγειρεύει για το Προλεταριάτο». "Η τα όλλα παρόμοια ενός από τους «προδοτάς» των περιόνυμων «Δικών» της Μόσχας, που έχτο ξεύθησαν μπροστά στο έχτελεστικό άπόσπασμα σχεδό: «Ο άνθρωπος αυτός (Ο Στάλιν) θα καταστρέψει την παγκόσμια ύπόθεση της εργατικής

τάξης». "Ας μην αγωνισθόν όμως οι μαρξιστές, κ' όλοι οι προοδευτικοί άνθρωποι. Συνεχιστής του έργου Έκείνων (Λένιν και Τρότσκι) ή Τετάρτη Διεθνή, πολύ σύντομα—δεν διαλαλούμε από χρόνο σε χρόνο—μάχεται άγρυπνος φρουρός, καρδακώντας την πολυπόθητη στιγμή που θ' ανατρέψει ΠΟΛΙΤΙΚΑ (κι' όχι ΤΑΞΙΚΑ—κι' άς πάψουν πια να διαστρεβλώνουν την αλήθεια δημογορίστικά οι Σταλινικοί μπροστά στα μάτια της παρασυρμένης εύκολόπιστη μάζα) και που θανατρέψει επαναλαμβάνουμε και τη Σταλινική κάστα γραφειοκρατία, άναστη λώνοντας—τι λέμε!—ξαναοικοδομώντας το αιώριο πιά Παλάτι των Παγκόσμιων Σοβιέτ, που στην κορφή του θα λάμπουν νυχτοήμερα τα ζωντανά άγάλματα των τριών θανάτων άναδημιουργών του κόσμου Μάρξ-Λένιν-Τρότσκι, τιμώντας έτσι επάξια, δημιουργικά (κι' όχι με μικροαστικές λογοδιάρροιες-φωταψίες σε σινεμά, πανηγύρια, φυλλάδες κ.τ.λ.) τις κορυφές αυτές, που μπορεί νάναι περήφανο το ανθρώπινο γένος γι' αυτές, ανεξάρτητα από φυλές καιπίστες, Δεξιούς και Άριστερούς.

Υ.Γ. Αυτά μονάχα για την Έπέτειο του «Θανάτου» Έκείνου, πλάσταιόσα τ' αναριθμητά που ειπώθησαν γι' Αυτόν, (όσα ίσως δεν ειπώθησαν και γράφτηκαν για κανέναν Άνθρωπο μέχρι τώρα) και δινομε και μία τελείως περιττή εξήγηση-για κάθε κολοπροκίρετο άναγνώστη, γιατί δεν γράψαμε από το προηγούμενο φύλλο μας:

Η άμείλιχη βιοπάλη—πρωτ' από όλα—και τα τρεχάματα κάθε στιγμή για την έκδοση του ΕΡΓΑΤΗΣ μας, κ' ή στενότητα του χώρου μας (άλοίμονο μία φορά τη βδομάδα, σε τέτοιο σχήμα, ενώ έχουμε τόσα και τόσα να κάνουμε και να πούμε!) τώρα μάς επιπρέψανε να ύπενομήσουμε σ' όλους τους ταξικούς μας συντρόφους—και σε κάθε προοδευτικό άνθρωπο τονίζουμε και πάλι—ένα από τα μεγαλύτερα—το μεγαλύτερο—ίσως καθήκο μάς μπροστά στους Προλάτες της τάξης μας.

ΟΙ ΕΙΛΩΤΕΣ ΤΩΝ ΜΙΝΙΩΝ ΚΡΑΤΑΝΕ ΙΣΑΜΕ ΤΗ ΝΙΚΗ ΤΗ ΜΑΧΗ ΤΟΥΣ

Οι ειλώτες των μίνιων κρατάνε ίσαμε τη νίκη τη μάχη τους. Όπως το προείπανε με άποπεποίθηση οι εργατικές όργανώσεις και κάθε φωτισμένο φιλεργάτη.

Όλες και πάλι οι νέες μανούβρες και δολοπλοκίες της εργοδοσίας για ξεσκλάθωμα του Ένιαίου προλεταριακού μετώπου καταλήξαν και θα καταλήξουν σε παταγώδη άποτυχία—μπροστά στη στοιχειώδη άπόφαση των μεταλλορύχων να τρώνε μά φάτα από δόκλιηρο το καρβέλι που ζυμώνουνε και πλάθουνε και με το γάιμα και τον ιδρωτά τους, μά το χαλαρίζουνε το κορδόνουλα των μπουξόνάδων και ντόπιων και ξένων.

Βλέποντας λοιπόν ή Κ.Μ.Ε. και με τα ίδια τα μάτια, πώς θα τα βρισκε μπιστούνια μπροστά στην άκλόνητη πίστη των αγώνων των δουλευτάδων των μέθρων τριόβαθων της γής, κατέφυγε—σά ξεγραμίνος ναυαγός—στην πασίγνωστη άπόφαση της για το σταμάτημα της καθημερινής παροχής γαλαίου στα παιδιά των εργατών της και την λατρική περ'θαλήψη στους άδούστους της.

Μέχρι τώρα ξέραμε ένα σωρό ζωντανά παραδείγματα του «πολιτισμού» και του «ήρωισμού» της παγκόσμιας κεφαλαιοκρατίας. Νά, λοιπόν, άκόμια ένα δείγμα, κοντά στα τόσα άλλα «επιποπίου», και Αμερικανικής παραγωγής».

Όσα τάρια, λοιπόν, ό αγώνας των μεταλλορύχων, ότως το έκθισαμε κομματικά και ηρωικά κ' έμεις, κ' όλες οι εργατικές εφημερίδες, τραβίαι το σωστό προλεταριακό δρόμο του, πλουτισμός αυτή τη φορά και μ' ένα νέο σύνθημα την κρατικοποίηση των μεταλλείων, που πρέπει το ταχύτερο να την κάνει ή ξένη κυβέρνηση για την προνοπή και το νοικοκύρεμα του λαού και πλούτον στα χέρια του ίδιου του δουλευτή λαού.

Μέσα, όμως, σ' αυτή τη φωτεινή και μαχητική πορεία όλου του παλιόμερου αγώνα, υπάσχει και μία πο-

λύ σποσεινή κηλίδα, που πάει να χαντακώσει όλο τον αγώνα: Το πιο μεγάλο κομμάτι από τη μάζα των μεταλλορύχων όλο και φεύγει από τον τόπο της δουλειάς της, τραβώντας για τα ξενοαγιασμένα χωριά τους.

Αυτό πάει να δείξει πώς, αν ξακολουθήσει αυτή ή εγκυτάλειψη του πειδίου του αγώνα, αυτή ή φουρμαχία, αυτή ή λιποταξία, θα φέρει όλο τον αγώνα σε μεγάλη άποτυχία. Γιατί όλο είναι να παρεργιστεί ο όγκος των δυο χιλιάδων των άπεργών και θεν στιγμή μέσα στο ζύωμα του αγώνα αυτοκριτικάροντας, κ' άλλο ύπομείνει μονάχη σχεδό ή άπεργιακή επιτροπή—για ν' αγωνιστεί μ' δόκλιηρο τον άμερικανικό κεφαλαλισμό και τις μανούβρες της κυβέερνησης.

Τραβίαιε τη προσοχή της Π.Ε.Ο. και της Κ.Ε. των Τούρκικων Συντεχνιών, για την επικίνδυνη αυτή διαρροή, αίμορραγία, πιο σωστά, των μεταλλορύχων.

Και ή Κυβέρνηση, άνει να επέμβει θετικά για τη λύση της άπεργιας, έστειλε—όπως πάντα—τόν Έπτροπον Έργασίας, με κηλάδον έλάιπς τις αλώγιες ύποσχέσεις, δλιε λίγο θα δημοσιευτεί ή έκθεση της έπιτροπής τιμαριθμών, που θάνα, κατά τη γνώμη του, εδνοική για τους εργατές (1)

ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΧΟΙ! Έάν φθάσετε σε πιο πλατείς διαπραγματεύσεις και με τη κεφαλαλιστική εργοδοσία, και με τον Κόριον Έπίτροπον Έργασίας, μη ξεπληνθείτε από καμιά ύπόσχεση και νοθεσία, που θάνα, κ' ήν προέρχεται κ' από τον «δμόφυλον και δμόθρονον» Έντιμον Έπίτροπον Έργασίας, κ.λ.π. μά κρατήστε με τα δόντια την αγώνα σας με άρδύταχτα και μόνα συνθήματα:

ΜΑΚΡΥΑ από τα ΔΟΥΛΙΚΑ Σμβόλαια! ΕΜΠΡΟΣ, πάντα, για τα ΤΙΜΑ-ΡΙΩΜΗΚΑ μερομάρματα.

ΑΠΟ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΣΥΡΑΤΟΥ

ΠΟΛΛΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΕΛΠΙΔΕΣ

Ο Φασισμός δουλώνει την Ελλάδα την υποβάλλει σ' έξευτελισμούς, σε καταδίκες και σ' έχτελέσεις, σε πείνα, γύμνια και κατατρεγμούς.

Με θάρρος εμπρός στον άγώνα θαδίστε όλοι με μία καρδιά, χτυπάτε, συντρίψτε και δώστε στο σκλάβο λαό τη λευτεργιά!

Τά ανάρτηκό μας κίνημα φουντώνει άπάνω στις έλέφτερες βουνοκορφές, κ' ό τίμιος αγώνας μας σκληραίνει κ' όι έλπίδες Λεφτερ...